

บทที่ 1

บทนำ

ในอดีตระบบจ่ายไฟฟ้าได้รับความสนใจน้อยมาก เมื่อเทียบกับทางด้านของระบบการผลิตและการส่งพลังงานไฟฟ้า โดยเฉพาะในเรื่องของค่าความเสี่ยงถือได้ของระบบ เนื่องจากส่วนสำคัญของระบบการผลิตและการส่งมีผลกระทบต่อผู้ใช้ไฟฟ้านานวันมาก ซึ่งสัมภัยที่ความไม่สงบและส่วนรวม ประกอบกับระบบจ่ายไฟนี้มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำกว่าและสภาพขั้นต้องที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบต่อผู้ใช้ไฟฟ้าเป็นกลุ่มๆ กันนั้น อ้างไว้ก็ตามจากสถิติปรากฏว่า 80% ของสภาพขั้นต้องเกิดขึ้นในระบบจ่ายไฟ (Billinton, 1989) และ 99% ของเวลาที่ไฟฟ้าใช้สิ้นสุดเนื่องมาจากระบบจ่ายไฟ (Allan et al., 1979) ดังนั้นการพัฒนาการประเมินค่าความเสี่ยงถือได้ในระบบจ่ายไฟ จึงมีความจำเป็นเพื่อใช้ในการนิจารณาประกอบการตัดสินใจขององค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงคุณภาพของระบบให้ทันกับการเติบโตของปริมาณการใช้ไฟ

จากการศึกษาวิจัยในเรื่องของการพัฒนาการประเมินค่าความเสี่ยงในระบบจ่ายไฟ พบว่าแรกเริ่มนั้นใช้เทคนิคการคำนวณของ Markov แต่เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านความแม่นยำของข้อมูลในคอมพิวเตอร์และค่าผิดพลาดเนื่องจาก การคำนวณ (rounding error) ที่เกิดขึ้น เมื่อใช้กับระบบใหม่ๆ จึงได้มีการพัฒนาวิธี Cutset & approximation ขึ้น ซึ่งจากการคำนวณพบว่าให้ผลที่ได้ใกล้เคียงกับวิธี Markov มาก (Billinton and Grover, 1975) แต่ถือว่า วิธี Markov ยังคงมีข้อดีอยู่ทั้งสถานะอยู่ตัวและสถานะที่ขึ้นกับเวลา ในขณะที่วิธี Cutset & approximation ให้ได้เนื้องสถานะอยู่ตัวเท่านั้น (Singh, 1981) ส่วนในเรื่องของการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น มีการพัฒนาโปรแกรมที่ใช้กับน้ำระบบจ่ายไฟ (Allan et al., 1979) โดยติดรวมมาที่ TLOC (Total loss of continuity) และ PLOC (Partial loss of continuity) ในการพัฒนามีการคำนวณโดยใช้ตัวอย่าง ได้แก่ ช่วงเวลาโดยเฉลี่ยของสถานะหยุดทำงาน (r) เวลาไม่มีไฟใช้ (U) กำลังไฟฟ้าเฉลี่ย (L) และลังงานไฟฟ้าที่ไม่ได้รับการจัดสรร (E) ในแต่ละจุดในลด และใช้ลักษณะของระบบเป็นข้อมูลเข้า ต่อมาได้ปรับปรุงการแสดง

ลักษณะของระบบเป็นภาษาพารานิค ในปี ค.ศ.1985 ได้มีการพัฒนา DBMS (Database management system) ซึ่งเป็นระบบจัดการฐานข้อมูล เพื่อใช้ในเรื่องเกี่ยวกับระบบไฟฟ้า เนื่องจากแต่เดิมพบว่ามีข้อมูลจำนวนมาก ทำให้การรวบรวมจัดเก็บข้อมูลโดยผู้ใช้เนื่องคนเดียว ทำได้ยาก ระบบ DBMS เรียนรู้และดึงใช้ในการพัฒนาเพื่อใช้ในเรื่องของระบบการป้องกันสายล่ง การคำนวณค่าความหนืดข่าน และค่าความจุไฟฟ้าของสายส่งไฟฟ้าในอนาคต และที่สำคัญในสองปีที่ผ่านมาได้มีการพัฒนาโปรแกรมเพื่อกำหนดค่าความเชื่อถือได้ของสายบ้านในระบบ จำกไฟแบบรัศมีโคลอี้ DBMS (Hsu et al., 1990) นอกจากนี้ยังมีการใช้โปรแกรมสำหรับรูป LOTUS 123 เพื่อกำหนดค่าความเชื่อถือได้ของสายบ้านในแนวรัศมีเช่นกัน ซึ่งทั้งสองโปรแกรมได้ทำการเก็บข้อมูลการทำงานของระบบเพื่อนำมาใช้ในการประมาณผล ในขณะเดียวกันนี้ การพัฒนาโปรแกรม เพื่อใช้ในการออกแบบระบบช่วยและระบบจ่ายไฟของสถานีไฟฟ้าอย่างรวดเร็ว นิจารณาจากค่าความเชื่อถือได้ โดยตั้งแบบจำลองของระบบว่า ส่วนหักห้องจะไม่เกิดขึ้นร้อนกันและรีเลย์ป้องกันทำงานสมบูรณ์เพื่อรักษาเบอร์เซนต์ ซึ่งแสดงว่าต้องใช้กับระบบที่มีเสถียรภาพสูง โดยโปรแกรมนี้คือเงาค่า TLOC ในกรณีที่เป็นเหตุการณ์ล่าดับขั้นที่ 1 และ 2 ในแบบแผนชีฟ (คือการที่อุปกรณ์ไฟฟ้าเกิดการยกพร่องขั้น แต่ไม่มีผลต่อการทำงานของเซอร์กิตเบรกเกอร์ป้องกันและการทำงานของอุปกรณ์ไฟฟ้าชุดอื่นๆ การซ่อนบ่ารุงทำให้ยกการเปลี่ยนหรือซ่อนอุปกรณ์ไฟฟ้าขึ้นนั้น) และเหตุการณ์ล่าดับขั้นที่ 1 ในแบบแอคทีฟ (คือการที่อุปกรณ์ไฟฟ้าเกิดการยกพร่องขั้นและทำให้ขาดป้องกันดันรอบๆอุปกรณ์นั้นทำงาน ซึ่งส่งผลให้อุปกรณ์ไฟฟ้าตัวอื่นๆที่ต้องอยู่ในสภาพไฟฟ้างานได้ต้องหยุดการทำงานลง และภัยหลังจากที่อุปกรณ์ไฟฟ้าที่เกิดการยกพร่องนั้นถูกผ่าแยกออกไปจากวงจรไฟฟ้าแล้ว เชอร์กิตเบรกเกอร์จะปิดวงจรอีกครั้งเนื่อว่าซึ่งงานต่อไป) ร่วมกับสตั๊ดเบรกเกอร์ (คือการที่เชอร์กิตเบรกเกอร์ไม่สามารถตอบสนองต่อความบกพร่อง อันเกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีกำหนดเวลาที่ป้องกันอยู่ ซึ่งต่างจากความบกพร่องที่เกิดขึ้นเนื่องจากตัวเชอร์กิตเบรกเกอร์เอง เราจึงทำการแยกคิดเป็นอีกรสึ่นนึง) โดยแบบจำลองของไฟล์คือแบบโนลด์คงที่ ในปี ค.ศ.1990 องค์กรซึ่งทำงานเกี่ยวกับเรื่องของระบบไฟฟ้าในประเทศไทย เดินพัฒนาโปรแกรมหาค่าความเชื่อถือได้ของระบบจ่ายไฟฟ้าเพื่อใช้ในการลดค่าใช้จ่ายของระบบจ่ายไฟในแนวรัศมี (Kjolle et al., 1990) และคิดการคำนวณเพื่อการแก้ไขส่วนหักห้องของแหล่งจุลไฟฟ้า ซึ่งทั้งสองโปรแกรมตั้งกล่าวว่าเป็นที่การนำผลจากการคำนวณไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น จึงสร้างแบบจำลองอย่างหลากหลายเพื่อกำหนดง่ายต่อการคำนวณ

จากการศึกษาดังนี้ในเรื่องของระบบจ่ายไฟฟ้า ทดสอบได้ว่าโปรแกรมช่องผู้สำรวจที่ได้ถูกพัฒนาขึ้นตลอดช่วง 10 ปีที่ผ่านมาด้านนี้ เน้นที่การท่านายค่าความเสี่ยงถือได้ของระบบ โดยในช่วงต้นๆนั้นจะมุ่งเน้นไปที่การสร้างแบบจำลองที่คิดเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ในเกือบทุกกรณีเพื่อใช้ในการศึกษา เช่น การคิดค่า PLOC ส่วนในช่วงปลายคราวน์การพัฒนาจะเน้นไปที่การนำผลการคำนวณค่าความเสี่ยงถือได้ไปใช้ประโยชน์ที่ส่วนอื่นๆ โดยคิดแบบจำลองที่ทำให้การประเมินหาค่าความเสี่ยงถือได้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ อันเนื่องมาจากปัญหาในเรื่องต่างๆของ การคำนวณค่าความเสี่ยงถือได้ดังนี้

1. ข้อมูลของการเกิดสภานัยด้วยของระบบจ่ายไฟที่ต่างกันจะนำมาใช้แทนกันไม่ได้ เนื่องจากมีผลลัพธ์

- สภานภูมิอากาศ
- อุปกรณ์ที่ใช้และลักษณะของระบบ

2. ขอบเขตในการประเมินค่าความเสี่ยงถือได้ของระบบ ว่าควรจะกระทำการใดจุดใด และเหตุการณ์ใดที่ควรจะนำมานิจารณาไว้ร่วมกันในการประเมินค่าความเสี่ยงถือได้ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่ กับความสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของระบบจ่ายไฟ ลิ้งแวดล้อมและการนำผลที่ได้ไปใช้งาน

3. ข้อจำกัดในเรื่องของการคาดคะเนข้อมูล ทำให้การท่านายค่าความเสี่ยงถือได้ มีโอกาสผิดพลาดสูงขึ้น เนื่องจาก การท่านายค่าความเสี่ยงถือได้จะมีแต่ข้อมูลเดียวเท่านั้น ไม่สามารถอธิบายได้ ข้อมูลที่เนื่อง涌จากสมารถนะของระบบที่เกิดขึ้นจริง

4. การจัดการข้อมูลและความเข้าใจในการจัดการ

5. เทคนิคที่ใช้ในการคำนวณ

จากการวิจัยจึงมีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาโปรแกรมช่องผู้สำรวจเพื่อใช้ ในการแก้ปัญหาการจัดการข้อมูลในการประเมินค่าความเสี่ยงถือได้ในระบบจ่ายไฟฟ้า โดยใช้ โปรแกรมสำหรับรูป ดีเบสท์ ผลลัพธ์ ในการพัฒนานี้ส่วนหนึ่งจะเป็นการประเมินค่าความเสี่ยงถือได้ ในสมารถนะของระบบที่เกิดขึ้นจริง โดยใช้วิธีการเก็บสะสมสภาพเหตุการณ์แล้วที่เกิดขึ้นใน ระบบในระยะเวลาที่นิจารณา และในอีกส่วนหนึ่งจะเป็นการเสนอแบบจำลองในอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อใช้ท่านายค่าความเสี่ยงถือได้ของระบบ โดยมีขอบเขตและสมมติฐานในการประเมินค่าดังนี้

1. ใช้การวิเคราะห์แบบ Failure mode and effect analysis เพื่อความ

คล่องตัวในการฝึกหัดการแก้ไขเบล็ดอนแปลงลักษณะของระบบ

2. ค่า naval coefficient ใช้ส่วนการ approximation เพื่อให้ง่ายต่อการคำนวณโดยที่ผลการคำนวณมีค่าถูกต้อง

3. เนื่องจากเกณฑ์ในการออกแบบระบบจ่ายไฟฟ้าของวิศวกรจะมีผลและรวมปลดปลั๊ก ทำให้สามารถคิดเฉพาะค่า TLOC เนื่องอย่างเดียวได้ ส่วนการซื้อขาย PLOC นั้นสามารถตรวจสอบได้โดยใช้โปรแกรม LOAD FLOW เช่นโปรแกรม AC FAST DECOUPLED LOAD FLOW

4. แบบจำลองของสภาพอากาศเป็นสถานะเดียว (single weather state) ซึ่งหมายถึงค่าอัตราความต้องที่ใช้ในการคำนวณ เป็นค่าเฉลี่ยของอัตราความต้องเนื่องจากอากาศเลวร้าย (adverse weather) และอัตราความต้องของเนื่องจากอากาศปกติ (normal weather)

5. เหตุการณ์ความล้มเหลวสามารถเกิดขึ้นพร้อมๆ กันได้ โดยที่ระบบเกิดความต้องโดยบังคับถาวร (permanent forced outage), ความต้องตามกำหนด (scheduled outage) และความต้องของโดยบังคับชั่วครู่ (transient forced outage)

6. รวมเหตุการณ์แพนเซิฟ, ออกฟีฟ และ สต็อกเบรกเกอร์

7. ระดับขั้นเหตุการณ์ที่ใช้ในการคำนวณสูงสุด 4 ขั้น (4th order)

8. แบบจำลองระบบไฟฟ้าเป็นแบบคงที่ไม่มีการถ่ายโอนโหลด

9. ประเมินค่าความเชื่อถือได้ของแต่ละจุดโหลด (load point index) และของทั้งระบบ (system index) ในเวลาเดียวกัน

การทดสอบโปรแกรมและขอบเขตโครงการ

เนื่องจากการประเมินค่าความเชื่อถือในระบบจ่ายไฟฟ้านี้ มีวิธีการมากมายในการคำนวณ ทั้งนี้จะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้ดำเนินการ โดยการนิจารณาจากองค์ประกอบหลายอย่างอาทิเช่น ความเป็นไปได้ของโครงการ ความแม่นยำของค่าตั้งที่ต้องการคำใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงาน เป็นต้น ดังนั้นวิธีการต่างๆ ที่คิดขึ้น จึง

ยังไม่มีมาตรฐานในการตรวจสอบความถูกต้องและความแม่นยำ ในทางปฏิบัติจึงดำเนินการทดสอบเมื่อใช้วิธีการใดประเมินค่าความเสี่ยงลักษณะนี้จะถือว่าค่าดัชนีที่ได้นั้นเป็นมาตรฐานในการกำหนดนโยบาย หรือการวางแผนปรับปรุงระบบในการประเมินเครื่องต่อไป ดังนั้นในการทดสอบโปรแกรมชองผู้สำรวจพัฒนาขึ้นในงานวิทยานิพนธ์นี้ จะทำการทดสอบกับตัวอย่างที่เขียนไว้ในเอกสารอ้างอิงเรื่อง "Reliability evaluation of power systems" โดยจะทดสอบในเรื่อง

1. สมรรถนะของระบบที่เกิดขึ้นจริง
2. ระบบไฟฟ้าแบบเน็ต ในการศึกษาเรื่องความเสี่ยงของโอดและเหตุบังคับควรร่วมกับความเสี่ยงตามกำหนด และความเสี่ยงของโอดและเหตุบังคับซึ่งครู่ โดยความเสี่ยงตามกำหนดคือความเสี่ยงเนื่องมาจากภาระรุ่งรักษาราบานกำหนดเวลา ซึ่งมีทั้งภาระรุ่งรักษาระบบทึบพันธ์ (coordinated maintenance) และภาระรุ่งรักษาระบบไม่สัมพันธ์ (uncoordinated maintenance)
3. เหตุการณ์กระแสฟื้น แอคทีฟ และ สต็อกเบรกเกอร์

ภายหลังจากการทดสอบแล้ว จะทำการประเมินค่าความเสี่ยงของระบบจ่ายไฟในเขตหน้างวดในปี พ.ศ. 2533 โดยในส่วนของสมรรถนะของระบบไฟฟ้า (system performance) จะทำการประเมินค่าทุกๆ 1 เดือน 3 เดือน และ 1 ปี โดยใช้ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลระบบไฟฟ้า การไฟฟ้านครหลวง (ควบคุมระบบไฟฟ้า, 2533; ศูนย์ติดต่อ, 2533; Prapant, 1990; Power System Operating Analysis & Planning Division, 1990) ส่วนในเรื่องของการทำนายระบบไฟฟ้า (system prediction) เนื่องจากยังไม่มีการเก็บข้อมูลในเรื่องของอัตราความเสี่ยงของอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังนั้นการประเมินจึงทำโดยสมมติ ตัวอย่างระบบจ่ายไฟฟ้าน้ำและศักขามูลของแต่ละตัวแบบป่าวมีผลต่อค่าดัชนีในแห่งนั้นๆ ใจ และทำการเทียบกับระบบจ่ายไฟฟ้าของกรุงเทพมหานครหน้างวดในปีจุบัน

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. เพื่อกำหนดแนวทางการซ่อมบำรุงที่เหมาะสมที่สุดให้กับระบบจ่ายไฟในอีกรูปแบบหนึ่ง
2. เนื่องจากโปรแกรมเขียนโดยใช้ ดีเบสเกอร์ ผลลัพธ์ จึงคาดว่าจะมีผู้สนใจใช้ เนื่องจากจะมีความเข้าใจในตัวโปรแกรมง่ายกว่าการใช้ภาษาอื่นเช่น และหากว่าผู้ใช้ต้องการปรับ

ปรุงส่วนใดให้เข้ากับระบบงานและสภาพความเป็นจริง ก็จะทำได้โดยสะดวก
และเนื่องจากทำการประเมินค่าความเสี่ยงได้กับระบบจ่ายไฟของไฟฟ้า
นครหลวง ดังนั้นผลการประเมินที่ได้จะมีประโยชน์ยิ่ง

3. ทดสอบที่ก่อรากได้รับการปรับปรุงให้เสถียรภาพของระบบจ่ายไฟดีขึ้น
4. ก่อให้เกิดแนวโน้มในเรื่องของความเสี่ยงได้ของระบบจ่ายไฟ
5. ใช้เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนของระบบจ่ายไฟในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย